

Плана на генерала Радецки за прѣминаването на Балкана.

При всичкото численно прѣвъсходство на силитѣ, форсированието на Шипченската позиция отъ фронта се явяваше задача почти не изпълнима. Както видѣхме по горѣ, турцитѣ бѣха сполучи да заематъ всичкитѣ по важни командующи височини и да ги приведѣтъ въ обр-азцово отбранително състояние. Нѣмаше ни педа земя отъ подстъпнитѣ на турскитѣ позиции, която да се не обстрѣлва съ най-дѣйствиеленъ артилерийски и оръженъ огънь. На нѣкои мѣста послѣдния бѣше въ нѣколко яруса. Независимо отъ това, Балкана бѣше покритъ съ твърдѣ дълбокъ снѣгъ, който силно затрудняваше движението. На много мѣста склоноветѣ на височинитѣ, а така сѣщо и брустверитѣ на окопитѣ и укрѣпленията, се покриваха съ дебѣла лѣдена кора. по която бѣше немислимо каквото и да било масово движение.

По сѣщитѣ тия съображения бѣха невъзможни охватитѣ и тактическитѣ обходи. Оставаше слѣдователно едно: да се произведе стратегически обходъ. Послѣдния можеше да стане: или само отъ единъ отъ фланговетѣ, или едноврѣменно отъ двата.

Отъ редъ рекогносцировки, които бѣха произведени въ разнo врѣме, и отъ свѣдѣніята събрани отъ мѣстнитѣ жители, бѣше извѣстно, че сѣществуватъ двѣ пѣтеки, по които можаше да се направи обходъ и на двата фланга.

1) Първата отъ тѣхъ излизаше отъ с. Топлишѣ и Зелено дърво, прѣхвърлюваше Балкана прѣзъ височинитѣ Маркови стѣлби и Чифутъ и се спущаше у Иметли. Ростоянието по права линия съставляваше около 18 километра.

2) Пѣтя, който обикаляше дѣсния турски флангъ, излизаше отъ Трѣвна, прѣминаваше прѣзъ височината